

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 10.376 van 27 maart 2014
in de zaak A. 211.777/XIV-35.496**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Charlotte Morjane
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Kolenmarktstraat 83B
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding

Het cassatieberoep, ingesteld op 27 februari 2014, strekt tot de
nietigverklaring van het arrest nr. 117.450 van 23 januari 2014 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 4 maart 2014 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

Zoals de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in punt 3.7 van het
bestreden arrest terecht opmerkt, houdt artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming
van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november
1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, (EVRM) geen formele

motiveringsplicht in maar dient de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter wel na te gaan of de staatssecretaris op kennelijk onredelijke wijze of in strijd met de voorhanden zijnde feitelijke gegevens van de zaak tot zijn beslissing is gekomen. Waar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vervolgens besluit dat “verzoekster niet aannemelijk maakt dat haar individuele belangen zwaarder zouden moeten doorwegen dan het algemene belang dat de gemachtigde nastreeft door een stringente toepassing van de verblijfswetgeving” en hij op omstandig gemotiveerde wijze besluit dat “in casu dient te worden vastgesteld dat een schending van artikel 8 van het EVRM in de huidige stand van het dossier niet wordt aangetoond” en dat “verzoekster (...) derhalve ook niet aan(toont) dat er in casu sprake is van een schending van de materiële motiveringsplicht”, gaat hij dan ook zijn bevoegdheid zoals voorzien in artikel 39/2, §2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen niet te buiten. Verzoekster voert in het tweede onderdeel van het enige middel nog aan dat het bestreden arrest niet antwoordt op haar middelen betreffende het ontbreken van een belangenafweging in de aanvankelijk bestreden beslissing. Uit bovenstaande blijkt evenwel dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wel degelijk op deze grief heeft geantwoord zodat het bestreden arrest voldoet aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. Het enige middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zevenentwintig maart tweeduizend veertien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams